

Izhaja vsak torek in petek
za časa vojne.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo
uredništvu lista »Mir« v Celovcu,
Pavličeva ulica števil. 7.

Osebni pogovor od 10. do 11. ure
dopold. in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani
lista pišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

MIR

Glasiló koroških Slovencev.

Velja za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod na-
pisom: Upravništvu lista »Mir« v
Celovcu, Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se
plačuje vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 vin.
od garmond-vrste vsakokrat.

Dopisom je treba za odgovor pri-
ložiti poštno znamko.

Leto XXXIV.

Celovec, 2. januarja 1915.

Št. 1.

Slovenski junaki v Karpatih.

Vojni poročevalec lista »Neues Wiener Journal«, Jurij Bittner, je imel pred nedavnino priložnost, da je mogel priti do fronte avstro - ogrskih čet, bojujočih se v Karpatih, in je opisoval, kakor poroča uradna »Klagenfurter Zeitung«, svoje vtise v zanimivem poročilu. Na svojih pohodih k fronti je prišel vojni poročevalec v stik z različnimi četami, med drugimi tudi z vsled daljšega garnizovanja v Celovcu že udomačenim 17. pešpolkom. O tem polku piše Jurij Bittner: Vesel, vesel, kakor njegova solnčna tla . . . Kakor Beethovenov spev o junaku — take junake sem smel gledati. Trije častniki tretjega bataljona 17. pešpolka. Od vseh častnikov, s katerimi je bataljon odkorakal naprej, ima le še tri, majorja Jurja Pichlerja, stotnika Karla Gressela, rezervnega poročnika Fialo. Vsi drugi so transferirani, bolani, ranjeni ali mrtvi. Svoj čas sem poročal, kako sem dne 16. oktobra videl gorati severno od Novega Miasta par tucatov kilometrov oddaljeno od Przemysla, vas, ki so jo Rusi s streljanjem zanetili, dočim so v Novem Miastu samem, kjer sem bil ravnotako tudi jaz, njihove granate napravile le malo škode. Goreči kraj se je imenoval Volza Dolna. Granate pa so bile namenjene oficirjem, s katerimi sem govoril sedaj na nekem travniku, ko so s svojim bataljonom čakali na povelje, da gredo nazaj. Spominjam se, da sem za vasjo videl nizke gorški greben in na njem gozdič, morda 200 korakov dolg. Ta les imenujejo vojaki »mrtvaški gozdič majorja Pichlerja«. In to je prišlo tako: Major, ki je poveljeval tedaj dva bataljona, je ležal ž njima v tistem lesu in je zadrževal 24 dni in noči celo rusko divizijo. Rusi so svoje postojanke okopali z železnimi traverzi in betonov. Enkrat je prišlo povelje, da se naj prodira proti njim. Major je poslal naprej dvesto mož. Ti prodirajo do stopetdeset, do sto korakov do ruskih postojank. Potem se zlekne drug za drugim. Nazaj nobenega ni bilo več. Ruse popade brezmerne jeze nad to peščico Avstrijcev, skozi katero in preko katere ne morejo naprej. Kakor hitro vzdigne kdo iz okopov glavo, je že tudi mrtev, ker na vsakega preži deset ruskih pušk. Noben ne more iz okopov. Tovariši, ki so hoteli od zadaj prinesiti obema bataljonoma jedila, so bili redno postreljeni. Zato je le ponoči nekaj provianta, seveda vse le mrzlo. Štiriindvajset dni in noči ti ljudje ne dobijo nobenega gorkega grizljaja in nobenega toplega požirka. Noč za nočjo streljajo Rusi iz vseh pušk in strojnih pušk silovito v gozdič. Konečno morejo v vsakem deblu naštetih sto do stopetdeset strelcev iz pušk. Svoje strelske järke razširijo, da je gozdič prepleten z rovi kakor kako krtovo mesto, v katerem se celo še oficirji izgublajo. Strašno je, da ležijo spredaj, včasih komaj pet do šest korakov oddaljeno od strelskih jarkov ranjenci, ki vzdihujejo, ki pa jim nihče ne more pomagati, ker bi bil vsak poizkus gotov samomor.

Predbojišče je posejano z mrličji, ki jih nihče ne more pokopati. Zrak je napolnjen s strašnim mrtvaškim vzduhom. Tukaj je kakor na bojiščih v preteklih vojnah. Modern način vojskovanja sicer ne pozna tako grozljivih slik. V nekem strelskem jarku razsaja kolera. Nadporočnik, ki leži tam, se mora konečno z ostankom svojih ljudi poslati nazaj.

»Pa vse to ni nič bilo,« pripoveduje stotnik Gressel, »dvanaesti dan so fantje vendar že prepevali.« »Prepevali? Pa s tem niste izdali Rusom svojih postojank?« »Je pač vsak tako potihem prepeval tja pred sebe.«

Stotnik Gressel je bil poveljnik oddelka strojne puške. Njegove štiri puške mu pokvarijo sovražni strelji, moštvo pa, ki jim streže, je zadeto skozi varstveni ščit. S strojnicami se poda v Przemysl, jih da tam popraviti in se vrne potem v mrtvaški gozdič.

Pa nič od groze ni ostalo v spominu teh treh častnikov. Major se smeji v svojo sivo strničasto brado. »No, na, včasih je bilo pač malo nervozno.« Mali stotnik drži v roki steklenico vina, prestopa same zadovoljnosti z ene noge na drugo in pravi: »Če na celo stvar pomislim, je bilo le prav veselo. Prav veselo je bilo.« Rezervni poročnik stoji zraven, smejati se pa vidi le njegove oči, ker ves ostali obraz je kakor zavrt v rumeno brado.

Častniki vsi hvalijo koroškega deželnega predsednika barona Friesa, da neprenehoma zbira za koroške polke darove, ki so jih prav veliko prejeli.

Potem začnejo vsi trije krepko udrihati, ker je to že tretji dan, da ne stojijo v ognju.

Iz tega bi morda kdo sklepal, da od tistih dni v oktobru niso imeli nobenega opravka. Napačen sklep. Dogodki v mrtvaškem gozdiču so bili tedaj končani le s splošno zapovedanim umikanjem. Doma včasih ne verjamejo »zapovedanim« umikanjem. Tedaj je bil ujet neki ruski ritmojster, ki seveda o višjih strateških namelih tega umikanja seveda niti slutiti ni in je rekel častnikom: »Nismo razumeli, zakaj da ste šli nazaj. Saj ste bili vendar zmagovalci in mi sami bi se bili drugi dan začeli umikati.«

Tretji bataljon je pa od tedaj imel dovolj opravkov. Tako je bil bataljon 27. novembra pri Tilawi. Štirideset težkih, dvajset manjših granat in šestintrideset šrapnelov je zadelo bataljon na prostoru dvesto metrov v čveterokotu. Z vsem tem streljanjem so bili pa ubiti štirje možje, od katerih sta stala dva malo dalje spredaj, dva malo dalje zadaj. Bataljonu so tedaj ponudili, da se naj da nadomestiti. Bataljon pa je ostal na svojem mestu.

Ljudje, ki so take reči doživeli, niso več navezani na pozemsko. Nebesa, v katerih kraljujejo tisti, ki so bili na zemlji enkrat veliki in junaški, so odprta in blizu. »Srečno in na svidenje!« kličejo pri odhodu. »Mogoče bomo danes večer še živi.«

Z bojišč.

Silni boji v Galiciji.

Dunaj, 28. decembra. Uradno se razglašajo: 28. decembra opoldne. Severno od prelaza Dukla so se naše čete izognile napadu Rusov v postojanke blizu grebena v Karpatih. Med Bialo in Dunajcem v prostoru severovzhodno od Zakliczyna so bili zelo silni sovražnikovi napadi odbiti. Sicer se na severovzhodnem bojišču na naši fronti ni ničesar bistvenega zgodilo.

Na jugu je razen nekaj prask ob meji vladal popoln mir. Srbi so zopet razstrelili z e m u n s k i m o s t.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, feldmaršallajtnant.

Bitka na Poljskem.

Frankobrod ob Meni, 28. decembra. Iz Petrograda se poroča. Ruski generalni štab je dne 25. decembra ob 6. uri zvečer izdal o bitki na Poljskem sledeče poročilo: Nobene izpremembe ni. Na naši fronti na levem bregu Visle in na oni v Galiciji so v noči 24. decembra in ves naslednji dan napadali Nemci predvsem v krajih pri Sohaczewu in Bolimowu. Vsi ti napadi so bili odbiti z velikimi izgubami za sovražnika. Na levem bregu Pilice boji še trajajo.

Amsterdam, 28. decembra. »Daily Mail« si da od svojega dopisnika poročati iz Petrograda: Zadnje poročilo ruskega generalnega štaba je vzbudilo tukaj zelo neprijetne občutke. Veliki knez ni skušal tukaj prikriti nemško napredovanje. Število Nemcev, Avstrijcev in Ogrov, ki napadajo Ruse na različnih krajih, se ceni na celi 200 milj dolgi fronti na 1½ milijona. Rusi branijo predvsem male reke Bzuro, Rawko, Pilice in Nido. V raznih okrajih so jih na njihovi fronti podpirala močvirja, ki prodiranje Nemcev zelo otežkočujejo. Izpred Krakova so se Rusi umaknili za 30 milj nazaj v zadnjem tednu, pa če bodo Rusi mogli Krakov ogroževati, potem izguba Varšave ne bo važna, če se ne upošteva moraličen vpliv. Nemški poizkusi, zavzeti poljsko glavno mesto, ne pojemajo v silovitosti. Nemški pritisk na ruski centrum v Sohaczewu postaja vedno močnejši, dočim se je poizkus, pripogniti rusko krilo nazaj, posrečil že do Pilice. Petdnevno obstreljevanje Sohaczewa je povzročilo, da je večina prebivalstva zbežala v Varšavo, kamor so došli tako preplašeni, da na vprašanja niso mogli odgovarjati.

Laška poročila o ruskih razmerah.

Rim, 28. decembra. »Secolo« in »Stampa« sta dobila z ruskega bojišča čbupna poročila. »Bukovina,« piše Luerano Magrini iz Črnovic, »je izpremenjeno v kup razvalin. Židovsko in rumunsko prebivalstvo, ki velja kot Avstriji prijazno in se od Rusov sistematično preganja, je v divjem strahu. Hiše Židov (Judov) so bile povsod zažgane. V Črnovicah so tudi oropali vse trgovine z urami, ker se kozaki posebno radi krasijo z urami. Ravnotako gospodarijo kozaki na Poljskem. Poročevalec »Stampe« piše: Kozaki začenejajo rušiti hiše Židov, nato pridejo na vrsto hiše Poljakov in konečno tudi hiše Rusov. Celo hiša nekega popa je bila razdejana. Kozaki častniki so se nasproti poročevalcu še hvalili, kako da so v nemških hišah plenili vinske kleti in da ima vsakdo izmed njih polne žepe zlatih ur.

V Varšavi je karnaprej velik strah pred Prusi. Noč in dan se slišijo litanije, ki jih moli ljudstvo, ki prosi Marijo. Varšava je ena sama velika cerkev brez sveč in duhovnikov. Prebivalstvo bi že raje videlo, da bi prišli Nemci in bi bilo že konec večnega razburjevanja. Poročevalec pripoveduje tudi, kako da je veliki knez Nikolaj Nikolajevič ravnal s poveljnikom Varšave. Po svojem prihodu je ukazal veliki knez, da mora poveljnik takoj priti k raportu, in nato je zakričal nad njim: »Kaj pravzaprav

uganjate strahopetci? Varšave ne pustimo in če bi se tudi vsi morali dati masakrirati!« Pri teh besedah je ves besen udaril z jahalnim bičem ob mizo, potem je stopil k generalu Plehve, sinu znanega ministra, ga prijel za ovratnik, ga stresel in zakričal: »Zakaj mojih povelj niste takoj izvršili? Kje ste bili?« General je odgovoril cinično: »Visokost, v kopeli.« »Kanalja!« je zavpil nad njim veliki knez, mu priložil zaušnico in — mu pustil povelje.

Boji v zapadni Galiciji.

Dunaj, 27. decembra. (Kor. urad.) Uradno se objavlja: 27. decembra opoldne. Položaj v Karpatih je neizpremenjen.

V gališkem Karpatskem predzemlju so se naše sile vsled ruske ofenzive med Rymanovom in Tuchovem umaknile.

Sovražni napadi ob dolnjem Dunajcu in ob dolnji Nidi so se ponesrečili.

Boji v ozemlju Tomaszovega se nadaljujejo.

Namestnik šefa generalnega štaba, pl. Höfer, feldmaršallajtnant.

Položaj na jugu.

Dunaj, 27. decembra. (Kor. urad.) Uradno se objavlja: 27. decembra opoldne. Na balkanskem bojišču še vedno mirno.

Teritorij monarhije je tu, razven popolnoma neznatnih obmejnih delov Bosne in Hercegovine in južne Dalmacije, prosto sovražnika.

Ozko pokrajino Spič-Budva so Črnogorci zasedli že začetkom vojne.

Njihovi napadi na Kotor so se popolnoma ponesrečili. Črnogorski in na obmejnih višinah postavljeni francoski topovi so morali, premagani od naših trdnjaviških in ladijskih topov, že pred dolgim časom ustaviti ogenj. Istotako so bila, kakor znano, brezuspešna ponovna obstreljevanja posameznih obrežnih naprav od strani oddelkov francoskega brodovja. Vojno pristanišče se nahaja torej trdno v naših rokah.

Vzhodno od Trebinja se nahajajo slabjši črnogorski oddelki na hercegovinskem obmejnem ozemlju.

Končno se nahajajo vzhodno od drinske proge Foča-Višegrad srbske sile, ki se niso umaknile od tamkaj niti za časa naše ofenzive.

Namestnik šefa generalnega štaba, pl. Höfer, feldmaršallajtnant.

Francoske črnovojniške rezerve.

Milan, 29. decembra. Kakor poroča pariški zastopnik lista »Corriere della Sera«, pošilja Francoska sedaj največji del svojih črnovojniških rezerv od vežbališč, ki so na jugu, k fronti.

Turško poročilo.

Carigrad, 29. decembra. Naše čete so v dolini Murad zapletle sovražnika v boj in ga popolnoma premagale. Zaplenile so dva topova s pritliklinami, 36 mul in 115 konj in ujele dva višja in sedem nižjih častnikov ter 96 mož.

Neko rusko uradno poročilo od 23. t. m. pravi, da so Rusi pričeli ofenzivo v Sarikaniysch, torej v kraju, ki je v Kavkazu. Rusi torej priznavajo, da se turška armada nahaja na ruskem ozemlju.

Ponesrečen vpad angleških ladij v nemški zaliv.

Berolin, 26. decembra. (Kor. urad.) Wolffov urad javlja: Dne 25. decembra dopoldne so izvršile lahke angleške vojne ladje sunek v Nemški zaliv. Obvodna letala, ki so jih imeli seboj, so izvedla napad proti našim rečnim izlivom in so pri tem metala bombe proti usidranim ladjam in plinskemu reservoiru, ki se nahaja v bližini Kuxhavana. Bombe niso zadele in niso povzročile nobene škode. Obstreljevana — so se letala umaknila v zapadni smeri. Naši zrakoplovi in letala so izvršili izvidne polete proti angleškim vojnim ladjam. Pri tem so njihove bombe zadele dva angleška torpedna rušilca in en spremljevalni parnik. Na tem smo opazili požarni učinek. Megleno vreme, ki je nastalo, je preprečilo druge boje.

Namestujoči načelnik admiralskega štaba pl. Behnke.

Veliki knez Nikolaj o bojih na Poljskem.

»Berliner Tageblatt« poroča iz Kristijanije. Dopisnik »Daily Maila« v Petrogradu poroča: Pred enim tednom so nemške in avstro-ogrsko čete napadale Ruse na treh straneh. Danes morajo napadati le še z ene strani. Položaj Rusov se je izdatno izboljšal. Veliki knez Nikolaj je brzojavil prokuratorju svete sinode, da bodo ruske armade sovražnika kmalu prisilile, da se umakne. Avstro-Ogrska ofenziva se je popolnoma ustavila, v Bukovini ni skoraj nobenega avstrijskega vojaka več. Nemci pa nadaljujejo neprestano svoje poizkuse, da bi prodrli ruske črte pred Varšavo in da bi prepodili Ruse izpred Krakova.

Dnevne novice in dopisi.

† Prošt Florijan Isop. V ponedeljek, dne 28. decembra ob 4. uri popoldne, je po dolgi, mučni bolezni, večkrat previden s sv. zakramenti za umirajoče, umrl v Spodnjem Dravbergu, tamošnji infulirani prošt in dekan Florijan Isop. Rajni prošt je bil rojen dne 3. majnika 1844 v Št. Ilju ob Dravi in je bil dne 24. julija 1870 posvečen v duhovnika. Nastavljen je bil nato za kaplana v Spodnjem Dravbergu, kjer je ostal do meseca avgusta l. 1875., nato je bil imenovan za provizorja v Šmarjeti v Rožu; do l. 1899. je bil župnik v Glinjah, odkoder je bil imenovan za prošta in dekana v Spodnjem Dravbergu. Leta 1908. je bil imenovan za kn.-šk. konzistorialnega svetnika. Leta 1910. ga je spodnjedravberška občina imenovala za častnega člana. Rajni je dosegel starost 70 let in je še v svoji starosti ohranil svoj veseli značaj in kot pristen Rožan veselje do petja. Pogreb se je vršil v sredo, dne 30. decembra popoldne od 2. uri ob obilni udeležbi duhovnih sobratov in ljudstva. N. p. v m.!

V izoliranem oddelku deželne bolnišnice se nahaja 79 oseb.

Božičnice. Po rezervnih bolnišnicah v Celovcu so imeli ranjeni vojaki lepe božičnice, pri katerih so bili po darežljivosti dobrih ljudi bogato obdarjeni.

Družba sv. Mohorja je darovala za ranjene in bolne vojake v rezervni bolnišnici sester uršulink v Celovcu 600 K.

Namesto za »zapenjenje« fantom na Reki, je poslal g. Paul po dom. Otovc, slov. komiteju v Celovcu 40 K v patriotske namene! Iskrena hvala!

Pismo koroškega Slovence z bojišča. Besterczebonya, dne 20. decembra 1914. Od doma sem dobil ljubi mi časopis »Mir«, v katerem berem razne novice z bojišča. Gotovo bo čitatelje našega koroškega lista zanimalo, če jim poročam nekaj doživljajev. Dne 22. novembra smo se mladi vojaki v drugič postavili nasproti sovražniku. Zvečer 22. novembra smo prišli na hribe blizu ogrske meje. Hud veter je pihal, in mraz je bil nepopisen. Začeli smo se ukopavati, a težave nam je delala zmrzla zemlja, vendar pa smo bili do jutra že globoko ukopani. Dne 23. novembra okrog 9. ure so nas že pozdravljale sovražne krogle, pa prvi dan še nismo imeli izgub, le ranjeni so bili nekateri. Drugi dan so pa začeli Rusi streljati s topovi tako grozno, da se je zemlja tresla. Seveda se je tudi od naše strani pošteno odgovarjalo, a Rusi so imeli preveliko premoč. V jutru 24. novembra je zabobnel poleg mene, kamor je udaril v zakop šrapnel, ki je ubil mojega dragega prijatelja Lojzeta Kesnarja iz Kotmarevasi pri Celovcu. Ne morem povedati, kako težko mi je bilo, ko sem videl mrtvega ljubega prijatelja. Zvečer smo ga pokopali v njegovem zakopu ob tihi molitvi. Bog tolaži uboge starše! Lojze je bil priden in pošten fant. Tako je bilo dan za dnevom, a 28. novembra smo se morali umakniti premoči. Padlo je veliko tovarišev, med njimi tudi slovenski fant Foltej Mikl iz Št. Jakoba v Rožu. Bodi mu lahka tuja zemlja! Jaz sem ostal srečno še živ, a noge so mi tako ozeble, da sem se-

daj v bolnišnici v Besztorezbanya na Ogrskem, kjer se mi prav dobro streže in tudi noge so že precej boljše. Omeniti moram tudi, da sta bila dne 16. novembra v noge ranjena Franc Paul in Feliks Cvitnik, oba iz Št. Jakoba v Rožu. Ostala sta po bitki pri D. zadej, ker smo se morali umakniti. Tako sem izgubil skoro vse svoje prijatelje iz ljube domovine. Končno pošiljam vsem Korošcem nebroj pozdravov in želim jim zdravo novo leto! Bodimo pogumni in upajmo v novem letu na zmago za našo ljubo Avstrijo. — Franc Arnejc, 7. pešpolk, 12. komp.

Vojaška odlikovanja. Vojaški zaslužni križec je bil podeljen medtem že umrlemu rezervnemu poročniku pp. št. 7, Antonu Skerletu. Zlato medaljo za hrabrost sta dobila pri pp. št. 7: Narednik Franc Močnik in četovodja Karol Zellot. Srebrno hrabrostno medaljo I. razreda pri pp. št. 7: Poročnik v rezervi Friderik Haller, kadet v rezervi Oskar Porsch, narednika Hilarij Magdy in Franc Maier, četovodje Friderik Felfernik, Alojzij Grojer, Emerik Kristler, Franc Ortner, Jožef Schmid, rez. četov. Franc Payer, titularni korporal Vinko Pečnik, (ki je bil eden izmed najboljših članov naših izobraževalnih društev), enol. prostovoljec dr. Herman Kanz, poddesetnik Janez Eder, inf. Janez Ebner in Viktor Udinnig. — Pri pešpolku št. 17: Kadet v rez. Ladislaj Fedinec, štabni narednik Janez Butkovič, tit. narednika Alojzij Joutez in Andrej Knauder, četov. Valentin Rozman in Franc Stare, korporali Pavel Birtič, Janez Jernejčič in Alojzij Kuntarič, podd. Ignacij Lavrič, inf. Jožef Birksič, Janez Karič in Franc Vovk. — Srebrna hrabrostna medalja je bila podeljena pri pp. št. 7 sledečim: Praforščak v rezervi Teodor Blumauer, Leop. German, narednik Lovro Rožer, rač. podčast. Fr. Kliemstein in Anton Lipot, tit. nared. Jožef Köchl, korp. Rajmund Fillafer in Janez Unterweger, poddesetniki Luka Kotnik, Matija Nagelschmied, Peter Podlesnik, Krist Seebacher in Miha Ziesacher, tit. poddes. Jožef Asshaber in Aleksander Markic, enol. prostov. Jaroslav Udlinek, inf. Miha Drešer, Jakob Hafner, Jožef Königsberger, Jožef Sablatnik, Anton Žužu, Jožef Wegschneider in Jožef Zemroser, rez. inf. Emilij Krašl, nad. inf. Filip Duller in Nikolaj Mateljčič, trobentač Jožef Pondorfer in sanit. Jožef Schöffmann. — Pri pp. št. 17: Štab. nared. Franc Klimar, četov. Janez Ambrožič, Franc Bogulin, Matija Homar, Ludovik Jernejčič, Franc Ježe, Jožef Justin, Anton Matičič, Martin Picel, Franc Podberšek, Jožef Spreitzer, Franc Urbanc in Stanislaj Vrhovec, korp. Matija Štefe in Jožef Vatovec, Engelbert Furlan, med. Lenart Oišer, korp. Jožef Jurkovič, Ignacij Lončina, Martin Tomc, Anton Batnik, Dioniz Podlesnik, inf. Miha Benedičič, Jakob Biščanič, Pavel Jezik, Alojzij Laznik, Marka Pezdirc, Anton Sajne, Franc Spelič, Štefan Uršič, Janez Žičkar, Franc Leskovec in Franc Nartnik.

Tolsti vrh. (O naših junaki h.) Naš župan g. Luka Kotnik, po dom. Jug na Dobrihah je dobil iz Tropave v Šleziji žalostno vest, da je tam umrl 12. decembra v rezervni bolnišnici njegov sin Silvester Kotnik na tifusu. Služil je pri goriškem artiljerijskem polku in se je hrabro boril proti sovražniku. Obolel je in je bil v bolnišnici v Kalvariji pri Krakovu, v Vodovica, nazadnje pa v Tropavi. Bil je priden in pošten fant, delaven sin, hraber vojak, ki je ljubil starše in domovino. Ko je odhajal v vojsko, je rekel: »Se nič ne bojim, saj nas bo več skupaj.« Sedaj je odšel k veliki armadi. Bodi mu zemljica lahka. — Drugi Jugov sin, Luka, se je boril od začetka vojske do sedaj na severu in služi pri 7. pešpolku. Pred kratkem je obolel in se nahaja v bolnišnici v Košicah (Kašovi) na Ogrskem. Za svojo hrabrost je bil odlikovan s srebrno medaljo II. razreda. Želimo, da se zdrav vrne v domovino. — Bratranec teh dveh junakov, g. dr. Janko Kotnik, poročnik v rezervi pri 4. bos.-herc. pešpolku je bil, kakor je naš list že poročal, pri Lublinu v koleno ustreljen in je prišel v rusko ujetništvo. Nekaj časa je bil v garnizijski bolnišnici v Moskvi in v evak. gospitalu. Sedaj se nahaja v Rybinsku ob Volgi. Odložil je že berglje in hodi že s palico. Počuti se primeroma dobro, le to ga žalosti, da ne dobi iz domovine nobenega poročila, akoravno je bilo odposlanih nanj že veliko pisem.

Ranjeni in mrtvi slovenski junaki.

(Kratice: p. = polk; komp. = kompanija (stotnija); r. = ranjen; m. = mrtev; u. = ujet.)

(Iz seznama izgub št. 71.)

Ahac Friderik, 7. pešp., 10. st., r. Atlasnik Simon, 7. pešp., 10. st., r. Andrej Rudolf, 9. top. p., 2. bat., r. Auernik Kajetan, 7. pešp., 12. st., r. Bastič Alojzij, 26. dom. p., 2. st., r. Berglez Jožef, 26. dom. p., 10. st., r. Bermež Jožef, 26. dom. p., 2. st., r. Bijej Jožef, 7. pešp., 10. st., r. Binder Ivan, 7. pešpolk, 11. st., r. Bradač Kasimir, 7. pešpolk, 12. st., r. Broč Jaroslav, 7. pešpolk, 12. st., r. Brod Ivan, 7. pešpolk, 10. st., r. Broz Jožef, 7. pešpolk, 11. stot., r. Bučovnik Leopold, 7. pešpolk, 12. st., r. Dabernig Peter, 7. pešpolk, 11. stot., r. Decarli Ivan, 7. pešpolk, 10. st., r. Dobaj Edvard, 26. dom. p., 2. st., r. Dobernik Franc, 7. pešp., 12. st., r. Dolinšek Jožef, 9. top. p., 4. bat., r. Drahašnik Jožef, 7. pešpolk, 9. st., r. Drolle Ivan, 7. pešp., 10. st., r. Felfernik Julij, 7. pešp., 9. st., r. Felfernik Rudolf, 7. pešp., 11. st., r. Flegerič Jožef, 9. top. p., 4. bat., r. Frass Matija, 26. dom. p., 10. st., r. Frass Mihael, 26. dom. p., 2. st., r. Golob Peter, 7. pešp., 11. st., r. Goričnik Anton, 7. pešp., 12. stot., r. Goričnik Rudolf, 7. pp., 9. st., r. Gosteničnik Fr. 7. pep. 9. st., r. Grabičnik Tomaž, 7. pešp., 10. stot., r. Grafenauer Jurij, 7. pešp., 11. stot., r. Habič Friderik, 7. pešp., 12. stot., r. Hansič Maks, 7. pešp., 12. st., m. Jahn Franc, 7. pešp., 10. st., r. Jeseničnik Anton, 7. pešp., 12. st. r. Jošt Jakob, 7. pešpolk, 11. st., r. Juranovič Fran, 26. dom. p., 10. st., r. Jurše Mihael, 26. dom. p., 2. st., r. Kampos Anton, 7. pešp., 9. st., r. Kirbis Mihael, 7. pešp., 10. st., m. Klajdarič Fran, 26. dom. p., 10. st., r. Klobasa Fr., 26. dom. p., 2. st., r. Kmetič Ivan, 26. dom. p., 2. st., r. Knehs Tomaž, 7. pešp., 11. st., r. Kocbek Karel, 26. dom. p., 2. stot., r. Kolarič Lud., 26. dom. p., 10. st., r. Kolbl Ludovik, 26. dom. p., 10. st., r. Koschier Rajmund, 7. pešpolk, 9. st., r. Koslovič Anton, 7. pešp., 10. st., r. Krajnc Alojzij, 26. dom. p., 2. stot., r. Krainer Julij, 7. pešp., 12. stot., r. Krivograd Fr., 7. pešp., 9. stot., r. Krofič Karel, 7. pešpolk, 10. stot., r. Kšela Franc, 26. dom. p., 10. st., r. Kugi Tomaž, 7. pešp., 10. stot., r. Lassnik Andam, 7. pešp., 10. st., r. Laurič Franc, 92. pešp., 13. st., m. Lausegger Jak, 9. top. p., 2. bat., r. Leber Rajmund, 26. dom. p., 2. st., r. Lerner Fran, 26. dom. p., 10. stot., r. Lešane Fran, 7. pešp., 10. st., r. Mahor Mihael, 7. pešpolk, 10. stot., r. Mairič Jakob, 7. pešp., 9. st., r. Majcen Jakob, 7. pešp., 9. stot., r. Matušec Ivan, 26. dom. p., 2. stot., r. Melher Urban, 7. pešp., 9. stot., r. Milertič Marij, 7. pešp., 12. stot., r. Morč Peter, 7. pešp., 10. stot., r. Mošic Engelbert, 7. pešp., 11. st., r. Mozenič Fr., 7. pešp., 10. stot., r. Munda Viktor, 7. pešp., 9. st., r. Nazinovič Jakob, 7. pešp., 9. st., r. Nemič Filip, 7. pešp., 11. st., r. Ogrizek Ivan, 26. dom. p., 2. st., r. Ogrizek Leop., 26. dom. p., 10. st., r. Oraš Feliks, 7. pešp., 12. stot., r. Osteržnik Emerik, 7. pešp., 10. st., r. Pance Ivan, 7. pešp., 11. stot., m. Parišek R., enol. 7. pešp., 12. st., r. Paulič Alojzij, 7. pešp., 9. stot., m. Paulič Jakob, 7. pešp., 11. stot., r. Peitler Avgust, 26. dom. p., 2. st., r. Peitler Fran, 7. pešp., 11. stot., r. Petek Tomaž, 7. pešp., 10. st., m. Pečenik Franc, 7. pešp., 12. stot., r. Pečnik Jožef, 7. pešp., 12. stot., r. Petušnik Ambrož, 7. pešp., 9. st., r. Piber Primož, 7. pešp., 12. stot., r. Pipp Matija, 7. pešpolka, 11. stot., m. Pobega Avgust, 7. pešp., 11. st., r. Podhovnik Leonh., 7. p. p., 11. st., m. Podobnik Gašper, 7. pešp., 9. st., m. Pogachnik Ernst, 26. dom. p., 2. st., r. Pogarec Anton, 7. pešp., 11. st., r. Potisk Ivan, 7. pp., 10. st., m. Prebil Fran, 26. dom. p., 2. st., r. Puh Nikolaj, 26. dom. p., 2. st., r. Pupič Rudolf, 7. peš. p., 11. st., r. Pulko Anton, 26. dom. p., 2. stot., r. Pungršek Jak., 26. dom. p., 2. st., r. Pušnik Jožef, 26. dom. p., 10. st., r. Puc Jožef, 26. dom. p., 10. st., m. Ragl Jožef, 7. pešpolk, 9. stot., r. Rainer Jožef, 7. pešpolk, 9. st., r. Rainer Pankrac, 7. pešp., 11. st., r. Rankovič Jožef, 7. pešp., 11. st., r. Retčer Ivan, 7. pešp., 11. stot., r. Riabec Al., 7. pešp., 11. st., r. Rigelnik Fran, 7. pešp., 9. stot., r. Ropp Ivan, 7. pešpolk, 9. st., m. Sakšek Fran, 26. dom. p., 2. st., r. Semenič Jožef, 26. dom. p., 2. st. r. Senica Al., 26. dom. p., 2. st., r. Sinigoj Andrej, 7. pešp., 10. st., r. Skubec Fran, 7. pešp., 10. stot., r. Smolnik Konrad, 7. pešp., 9. st., r. Smuk Gregor, 7.

pešp., 12. st., m. Snedl Jakob, 7. pešp., 12. st., r. Snedl Ivan, 7. pešp., 12. stot., r. Srebre Mihael, 7. pešp., 10. st., r. Stager Fran, 26. dom. p., 2. stot., r. Stebl Leop., 26. dom. p., 10. st., r. Tomšič Ivan, 7. pešpolk, 10. st., r. Tušek, 26. dom. p., 10. st., r. Ušnik Jernej, 7. pešp., 12. st., r. Vantur A., 26. dom. p., 2. st., m. Vedenik Fr., 26. dom. p., 10. st., r. Verbek Fr., 26. Fran, 26. dom. p., 10. st., r. Verbek Fran, 26. dom. p., 2. stot., r. Vretenar Simon, 7. pešp., 9. stot., r. Vesjak Jakob, 26. domobr. polk, 2. stot., r. Vončina Feliks, 7. pešp., 12. st., r. Vrišnik Baltazar, 7. pešp., 9. st., r. Vrus Josip, 26. dom. p., 10. st., r. Zadravec Peter, 26. dom. p., 2. st., r. Zamina Edvard, 7. pešp., 12. st., r. Žnidarič Al., 26. dom. p., 10. st., r. Zok Evgen, 7. pešp., 11. st., r.

Sveta vojska.

Odredbe zoper pijančevanje.

V sedanji vojski so se izdale odredbe zoper preveliko zlorabo alkohola med vojaštvom. Nič ni primernejšega nego to, le da bi se ta predpis tudi vestno izpolnjeval in — povsod kontroliral!

Dobro je in nad vse hvalevredno, da prihajajo ti pojavi tudi že od zgoraj navzdol, ne samo od spodaj navzgor! Dostikrat lepa misel, ki se rodi spodaj — ne velja zgoraj, se zavrže, razblini, ker nima zadosti zunanjega poudarka.

Saj pa ni nič novega, ako vojaška gosposka želi treznost med moštvom. Začetkom 19. stoletja, za dobo češčenega »očeta Radeckega« priporoča veliki general knez Liechtenstein taka navodila, da bi njih natančno izpolnjevanje še danes — po 100 letih! — z veseljem pozdravili. V svojem izvajanju piše: »... Napake odstranjevati se mora pričeti pri višjih, ne pa pri navadnem vojaku. Niti pri častnikih, niti pri šaržah in tudi ne pri prostaku, nikjer se ne sme trpeti zvez z zloglasnimi ženskami. Največja napaka in greh za častnika, podčastnika in prostaka je pijančevanje. Pomilovati se mora vsakega, ki misli, da se mora z vinom navdušiti. Prostaki, ki so pijači udani, so izključeni od napredovanja, podčastniki-pijanci pa se morajo degradirati.«

Kdo izmed pametnih, izkušenih ljudi, pa brez hudobije v srcu, more citiranim predpisom ugovarjati? Pač nikdo! Če pa spoznamo nekaj za dobro, potem pa to tudi posnemajmo, izpopolnjujmo se! Prazen in bos in aboten je izgovor, da bi potem naša življenjska »dobra volja« pod tem — trpela!

P. V.

Razno iz vojne.

SKLICANJE ČRNOVOJNIKOV V AVSTRIJSKIH DEŽELAH.

Dunaj, 27. decembra. Izšla je naredba, ki sklicuje pri zadnjih naborih za sposobne spoznane črnovojnike letnikov 1887, 1888, 1889 in 1890 na dan 16. jan. pod orožje.

PRVI ŠTIRJE ČRNOVOJNIŠKI LETNIKI POKLICANI NA OGRSKEM POD OROŽJE.

Budimpešta, 25. decembra. (Kor. urad.) Uradno se razglša naredba ogrskega domobranskega ministrstva, vsled katere morajo črnovojniški letniki

1887.—1890.,

ki so bili pri naborih od 16. novembra do 31. decembra ali pri poznejših naknadnih naborih spoznani za sposobne, nastopiti dne

16. januarja 1915.

pri svojih poveljništvih aktivno črnovojniško službovanje.

FLM. KRAUSS — ŠEF GENERALNEGA ŠTABA BALKANSKE ARMADE.

Dunaj, 25. decembra. Cesar je imenoval felmaršallajtnanta Alfreda Kraussa za načelnika generalnega štaba pri 5. armadi.

(Novi načelnik generalnega štaba vrhovnega poveljnika nadvojvode Evgena je rojen 26. aprila 1862. v Zadru kot sin višjega štabnega zdravnika. Flm. Krauss je zaslovel v armadi kot izboren vojni zgodovinar in vojaški kritik. Pred izbruhom vojne je bil poveljnik »vojne šole«, v kateri se vzgajajo častniki za generalni štab.)

NOVI VRHOVNI POVELJNIK BALKANSKE ARMADE.

Nadvojvoda Evgen, novi vrhovni poveljnik naše balkanske armade, spada med najpopularnejše člane naše cesarske hiše. V armadi slovi kot izboren vojak in izvrsten general. Njegova viteška visoka postava vzbuja povsodi, kjer se pojavi, simpatično pozornost. Nadvojvoda Evgen je rojen dne 21. maja 1883 kot sin nadvojvode Karla Štefana ter nadvojvodinje Marije Terezije, ter je, kakor cesar, nečak umrlega maršala nadvojvode Albrehta. Zadnja leta, do leta 1912, je bil nadvojvoda Evgen poveljujoči general v Inomostu. Odložil je to funkcijo radi bolehnosti. Njegovo ime se je ob izbruhu vojne opetovano imenovalo med tistimi, ki so bili predestinirani za vodilna mesta pri armadi. Nadvojvoda Evgen je veliki mojster nemškega viteškega reda in je kot tak obiskal opetovano tudi Ljubljano. Dunajski domači polk št. 4 »Hoch- und Deutschmeister« nosi njegovo ime, ki vzbuja sicer spomin na slavnega njegovega prednika na balkanskih bojiščih.

PAPEŽEVO DELO ZA MIR.

Rim, 24. decembra. (Kor. urad.) Papež Benedikt je danes sprejel v prestolni dvorani sveti kolegij, ki mu je prišel čestitat povodom božičnih praznikov. V svojem govoru se je papež v ginljivih besedah spominjal svojega velikega prednika ter poudarjal, da bo posvetil želji, da se zopet vpostavi mir, svojo največjo skrb in da bo tudi v bodoče zastavil vse svoje sile v to, da izposluje mir.

JAPONSKI NAROD PROTI VOJNI. — RAZPUST PARLAMENTA.

Tokio, 25. decembra. (Kor. urad.) Poslanska zbornica je odklonila z 213 proti 148 glasovi predlog vlade, da naj se sestavi še dve novi diviziji.

Parlament je bil na to razpuščen. Nove volitve se bodo vršile najbrže marca, tako da se sestane parlament šele v maju.

Pariz, 26. decembra. (Kor. urad.) Hantaux poudarja v »Figaru«, da je večina japonskega naroda proti udeležbi japonske armade na evropskih bojiščih. Tudi kabinet mora to razpoloženje respektirati. Ni dvoma, da je za enkrat vsaka skupna akcija zavznikov nemogoča.

GROFICA DE MERCIÉ PRED VOJNIM SODIŠČEM.

Berolin, 24. decembra. (Kor. urad.) Wolffov urad javlja iz Bruslja: Dne 9. t. m. je nemška straža ustavila soprogo vrhovnega dvornega maršala belgijskega kralja, grofico Marijo Luizo de Mercie. Njeno prtljago so preiskali. Našli so več spisov, ki so vzbujali sum, da se nahaja grofovka dvojica v stikih z Anglijo in Francijo, kar bi bilo škodljivo za nemške interese. Krivda iz spisov ni bila naravnost razvidna, vendar pa je bil material tako obtežilen, da se je zdelo potrebno stvar izročiti vojnemu sodišču. Šlo je za zločin, ki ga nemški vojni zakoni kaznujejo s smrtjo ali težko ječo. Kakor čujemo, se je dne 22. t. m. vršila razprava proti grofici pred vojnim sodiščem. Sodišče je grofico oprostilo, ker osumljeniški razlogi niso zadostovali, da bi se krivda smatrala kot dokazana.

BELGIJSKI BEGUNCI.

Rotterdam, 25. decembra. (Kor. urad.) »Maasbote« poroča: Po »Daily Chronicle« se nahaja 130.000 belgijskih beguncev na Angleškem.

LAHI V VALONI.

Rim, 27. decembra. (Kor.) »Agenzia Stefani« poroča iz Valone z dne 26. t. m.:

Na prebivalstvo je bil izdan sledeči oklic: Resni nemiri, ki so sledili v kratkih presledkih v tem ozemlju, so ovirali trgovino in obrt in ogroževali življenje in lastnino prebivalstva. Italijanski narod, ki pazljivo čuje nad usodo Albanije, želi, da se vam zagigura ogroženi mir. Poklicani od vas, gredo italijanski mornarji na kopno, da napravijo red in vas branijo. Podpisan: Patris.

Rim, 28. decembra. (Kor.) »Agenzia Stefani« poroča: Odredilo se je, da se poda v Valono en polk berzaljerijev, da nadomesti izkrcane mornarje. Polk bo danes došel v Valono.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Najnovejša poročila.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berolin, 29. decembra. (Koresp. urad.) Wolffov urad poroča iz velikega glavnega stana:

Vzhodno bojišče: Na Vzhodnem Pruskem in na Poljskem na desnem bregu Visle se ni nič izpremenilo.

V ozemlju Bzura in Rawka napreduje naš napad. V okolici južno od Inowlodra so bili odbiti močni ruski napadi.

Najvišje vodstvo armade.

RUSKI NAPADI NAD ÖKÖMEZÖJEM.

Budimpešta, 29. decembra. »Az Estov« poročevalec brzojavlja iz Marmaros-Szigeta dne 28. decembra: Sovražnik je v božični noči in na oba praznika ljuto napadal. Danes pa se je artiljerijski in pehotni ogenj, ki se je o praznikih namesto zvonov razlegal nad Ökörmezöjem na lozanski bojni črti, podel. Vsak sovražnikov napad je bil krvavo odbit. Ker so Rusi izgubili veliko mrtvih in ranjenih, so danes, ne da bi se bili spustili v kak boj, za svojimi kritji uredili svoje čete.

BOJI NA ZAHODU.

Berolin, 29. decembra. (Kor. ur.) Wolffov urad poroča iz velikega glavnega stana 29. decembra dopoldne?

Zahodno bojišče: Pri Nieuportu in južnovzhodno od Yperna smo v manjših bojih pridobili nekaj prostora. Z velikimi izgubami na strani Francozov smo severno-zahodno od Sènehoult odbili več močnih francoskih napadov. Ujeli smo več sto Francozov. Neki sunek v bois (gozd) Broulá zahodno od Apremonta nam je dovedel, da smo osvojili tri strojne puške in da smo vzeli neki francoski strelski jarek. Francoski napadi zahodno od Sennheima so bili odbiti.

Najvišje vodstvo armade.

Osemndnevna francoska ofenziva.

Amsterdamski list »Courant« poroča: Osemndnevna francoska ofenziva na celi flanderski fronti je povzročila, da so Francozi izgubili 20 gorskih utrd. Izgube cenijo na 150.000 do 200.000 mož.

Pobitost v Parizu.

Basel, 29. decembra. Izidi bojov zadnjih dni so povzročili, kakor se iz Pariza poroča, veliko pobitost.

Boji v gornji Alzaciji.

Curih, 29. decembra. O bojih, ki so se vršili v četrtek in petek v gornji Alzaciji, se poročajo sedaj podrobnosti. V četrtek se je pričela splošna ofenziva Francozov ob Vogezih. Kot poročajo ranjenci, je francoski artiljerijski ogenj le malo učinkoval, med tem, ko je nemška artiljerija pri Altkirchu krepko in uspešno delovala. Francoska ofenziva se je raztegnila do St. Die, kjer so Nemci potisnili Francoze do Lachapelle. V petek so poizkušali Francozi zopet napasti, pa je bil napad že v kali odbit. Francozi so imeli ogromne izgube. Boji so trajali pozno

v noč. Francoska ofenziva ni imela nobene-ga uspeha.

TURČIJA V VOJSKI.

O turški zmagi na Kavkazu.

Monakovo, 30. decembra. »Münchner Neueste Nachrichten« poročajo iz Carigrada: Turki skušajo svoj najnovejši uspeh pri Outi po možnosti izkoristiti. Prodirajo od Iba in ogrožajo iz Outi zvezo med ruskimi četami na cesti v Kars.

Batum obkoljen.

Bukarešt, 29. decembra. Batum obkoljajo redne kurdske čete in 3000 kurdskih jezdecov. V kratkem se pričakuje nastopa glavnih turških čet s težkimi oblegovalnimi topovi. Batum, precej stara trdnjava, utegne zato kmalu pasti v turške roke.

LOTERIJSKE ŠTEVILKE.

Dunaj, 19. decembra. 55. 67. 52. 61. 28.

Gradec, 23. decembra. 50. 56. 68. 49. 43.

Linc, 24. decembra. 46. 45. 38. 50. 35.

Tržne cene v Celovcu

24. grudna 1914 po uradnem razglasu:

Blago	100 kg		80 litrov (biren)				
	od do		K v				
	K	v	K	v			
Pšenica	—	—	—	—			
Rž	33	50	34	19			
Ječmen	—	—	—	—			
Ajda	40	—	—	20			
Oves	21	72	23	7			
Proso	—	—	—	—			
Pšeno	—	—	—	—			
Turščica	29	66	30	18			
Leča	—	—	—	—			
Fižola, rdeča	—	—	—	—			
Repica (krompir)	8	80	10	4			
Deteljno seme	—	—	—	—			
Seno, sladko	6	—	7	—			
„ kisló	4	50	6	—			
Slama	5	40	6	20			
Zelnate glave po 100 kos.	—	—	—	—			
Repa, ena vreča	—	—	—	—			
Mleko, 1 liter	—	26	—	28			
Smetana, 1 „	—	60	1	20			
Maslo (goveje) 1 kg	2	90	3	40			
Sur.maslo (putar), 1 „	2	60	4	—			
Slanina (špeh), pov. 1 „	2	60	2	80			
„ sur. 1 „	2	50	2	60			
Svinjska mast 1 „	2	60	2	70			
Jajca, 1 par	—	20	—	26			
Piščeta, 1 par	3	—	3	80			
Race	—	—	—	—			
Kopuni, 1 par	14	—	16	—			
30 cm drva, trda, 1 m ²	3	—	3	20			
30 „ „ mehka, 1 „	2	80	3	—			
Živina	Počrez	100 kilogr.				Prignalo	Prodalo
		živa		zaklana			
		od do	od do	od do	od do		
v kronah							
Konji	—	—	—	—	—	—	
Biki	—	—	—	—	—	—	
Voli, pitani	—	—	—	—	—	—	
„ za vožnjo	480	600	—	—	2	2	
Junci	—	—	—	—	—	—	
Krave	224	510	74	76	40	22	
Telice	310	340	76	—	1	1	
Svinje, pitane	—	—	—	172	176	25	
Praseta, plemena	18	46	—	—	80	46	
Ovce	—	—	—	—	—	—	
Koze	—	—	—	—	—	—	

Hudodelstvo je, otrokom dajati žganja!

Organist

z dobrimi spričevali, od župnega urada toplo priporočan, sprejme službo takoj, tudi samo začasno. Več se izve pri župnem uradu v **Hodišah**.

Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju.

Zadruga ima v zalogi vsakovrstna bela in rdeča zadržana pristna južnoštajerska namizna vina najboljšee kakovosti po zelo nizkih cenah.

Čisto posebno pa še opozarja na sortimentna fina vina v buteljkah.

Zahtevajte cenike! Prepričajte se s poskušnjo! Obiščite naše kleti!

Gostilničarji! Ogibljite se brezvestnih tujih agentov, ogrskih in laških vinotrčev in naročajte vino pri domačem podjetju južnoštajerskih vinogradnikov.

Absolutno zjamčeno

pristno vino.

Kmetijsko društvo v Vipavi na Kranjskem oddaja vsled priporočila knezoškofjskega ordinariata pristna bela mašna vina, letnik 1912 po 56—60 K, letnik 1913 po 40—45 K, postavljeno kolodvor Ajdovščina. Sortirano vino rizling po 60 K, beli burgundec po 70 K, »Zelen« po 80 K. — V zalogi je tudi tropinsko žganje liter po K 2·30. — Kleti nadzoruje vipavski dekan. — Sprejmejo se zanesljivi zastopniki za razprodajo.

Kmetijsko društvo v Vipavi.

Po Najvišjem naročilu Njeg. c. in kr. Apost. Veličanstva

Izredna c. kr. državna loterija

za vojaške preskrbovalne namene.

Ta denarna loterija

ima 21.146 dobitkov v gotovini v skupni vrednosti 625.000 kron.

Glavni dobiček znaša

200.000 kron

Žrebanje se vrši javno na Dunaju dne 28. januarja 1915.

Ena srečka stane 4 krone.

Srečke se dobivajo pri oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju III., Vordere Zollamtsstraße 5, v loterijskih kolekturah, tobačnih trafikah, davčnih, poštah, brzojavnih in železniških uradih, v menjalnicah itd. — Igralni načrti za kupce srečk brezplačno. — Srečke se pošiljajo poštne prosto.

Od c. kr. glavnega ravnateljstva drž. loterij (oddelek za dobrodelne loterije).

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavica K 8.000.000.

Rezervni fondí okroglo K 1.000.000.—.

Denarne vloge na knjižice se obrestujejo po

4 %

od dneva vloge do dneva vzdiga. Kontni davek plača banka sama.

Kolodvorska cesta 27, v lastni hiši.

Zamenjuje in eskomptuje izrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme na vrednostne papirje — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije. Eskompt in incasso menic. Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spjletu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Denarne vloge v tekočem računu obrestujejo se:

po dogovoru od 4 % naprej.